

розвитком мистецтва, сьогодні мають не тільки історичну цінність, а й несуть вінтажну особливість. Проте однієї реклами було замало. Адвокати, які бажали привернути увагу до своєї персони, повинні були бути активними членами спільноти через участь у культурно-освітніх заходах, економічній діяльності, громадських організаціях.

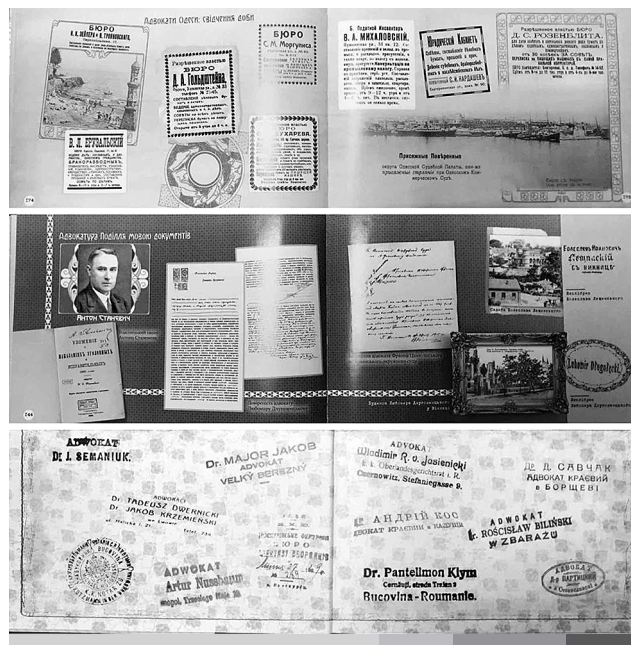
Оскільки на території західноукраїнських земель єдиного зразка і конкретної форми адвокатських бланків, штампів та печаток передбачено не було, а тільки загальні стандарти до візитівок, тому адвокати обирали їх дизайн на свій смак. Однак впадає в око дуже стриманий стиль адвокатських візитівок, на деяких зазначено тільки прізвище та ім'я. Це говорить про скромність, а також надзвичайно високий рівень адвоката як професіонала. Відсутність адреси на візитівці чи контактних даних говорила про те, що адвокат був відомий у професійних та суспільних колах, мав розгалужену клієнтуру, а тому було достатньо тільки його імені, адже місце праці або всі знали, або віднайти його було без жодних проблем. Візитівки адвокатів зустрічаємо німецькою, польською, румунською чи угорською мовами — відповідно до місця проживання адвоката.

Крім «писаних» вимог, передбачених законодавством, для українського адвоката сучасних західноукраїнських земель, що входили до Австро-Угорщини, була низка й «неписаних» правил. Зокрема, йдеться про тогочасну ідею органічної праці — поєднання професійної діяльності із громадською, науковою, культурно-освітньою, економічною.

На території Східної України візитівки та реклама адвокатів відсутні через заборону законодавством. Тут, у міжвоєнний, уже радянський період, був єдиний для усіх колегій захисників, згодом — колегій оборонців, зразок штампів, який містив інформацію про місто, дату, назву колегії та її відомчу приналежність.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ПОШУК «ПРАЦІ АДВОКАТСЬКОЇ» ЯК РЕКЛАМА ПОМІЧНИКІВ АДВОКАТІВ ТА СТАЖИСТІВ

Бути помічником адвоката, ще не означало отримати роботу у його канцелярії. Тому гарним способом на той час знайти місце доброї праці для помічника адвоката, стажиста чи пошукувача, який уже здав адвокатський іспит, але ще не прийняв присягу і не

отримав свідоцтво, були оголошення у пресі того регіону, де хотів практикувати пошукувач праці. У оголошеннях містилася інформація про те, куди пошукувачі можуть надавати свої резюме, а також коли можуть приступати до роботи.

Адвокатські канцелярії, або ж адвокати, приватно також надавали оголошення у пресу з метою пошуку адвоката для офісу чи помічника адвоката. У таких оголошеннях здебільшого коротко зазначались вимоги до майбутнього колеги, зокрема надати необхідні документи і рекомендації, та адреса, де він їх може залишити.

Показовою є тогочасна правнича термінологія, яка демонструє розгалужену адвокатську ієрархію, де конципієнт — це помічник адвоката, до функцій якого входило оформлення процесуальних документів, заяв, листів, скарг тощо. Рутинований конципієнт — це помічник адвоката високого рівня, вправний практик. Зустрічаємо у рекламних оголошеннях термін «рутинований соліцитатор адвокатський», що означає практикуючий адвокат чи практикуючий працівник адвокатури, також трапляються терміни «адвокатський аплікант (стажист) з правом субституції (спадковості)», «кандидат адвокатури з дворічною практикою» — особа, яка здала адвокатський іспит, пройшла дворічну юридичну практику, але ще не склала присяги та не отримала свідоцтва на право зайняття адвокатською діяльністю.